



ת"פ 56454/03/17 - מדינת ישראל נגד אסי מרשה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 56454-03-17 מדינת ישראל נ' מרשה
בפני כבוד השופטת רבקה גלט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אסי מרשה

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של תקיפת עובד הציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לפי תיאור העובדות, ביום 25.12.16, בשעות הבוקר הגיע הנאשם למשרדי לשכת הרווחה בעיריית לוד וביקש לקבל טיפול בבקשותיו, והופנה לעו"ס יניב. עת שוחח עמו יניב, התבלבל בשמו, והנאשם התרעם על כך ואמר לו שהוא בחור מגעיל עם קשקשים. בתגובה ביקש ממנו יניב לצאת מהמשרד אך הנאשם סירב והחל לעשות תנועות ידיים, תוך שניב קרא למאבטחת המשרד. מיד קם לכיוונו של הנאשם עובד הלשכה מאזן, ואז דחף הנאשם את מאזן בצווארו עם ידו, נפנף בידיו והעיף את משקפיו של יניב. הנאשם המשיך בהתנהגותו הפרועה, עד שרוסן על ידי יניב והמאבטחת, ולווה אל מחוץ למשרד.

הנאשם כפר באישום וטען כי הגיע ללשכת הרווחה בשל מצוקתו, אך קיבל יחס מזלזל, סילקו אותו, ואף נקטו באלימות פיסית.

מטעם התביעה העידו יניב, מאזן, והמאבטחת מרסל כהן.

לאחר ששמעתי את העדויות, אני סבורה כי התביעה הוכיחה את האישום מעבר לכל ספק סביר, ואלה נימוקיי:

א. העד יניב תיאר באופן קוהרנטי ומהימן את האירוע כולו. לפי עדותו, הנאשם הגיע אליו לאחר שהופנה למחלקה אחרת, ולא נענה שם, ובאותו מעמד אכן טעה בשמו המדויק. תגובת הנאשם לשגיאתו היתה בלתי מידתית, בכך שכנה אותו "מכוער", והמשיך בסגנון דיבור פוגעני, גם כשיניב התנצל על טעותו. הנאשם סירב לצאת ממשרדו

עמוד 1



כשנתבקש לכך. כשפנה אליו מאזן שהיה עד לשיחה, הנאשם שלח את ידו לכיוון מאזן. יניב העיד כי ראה שמאזן העיף לו את ידו, ואז תפס את הנאשם בתנועת חיבוק, כשזרוע אחת שלו מקיפה את צווארו והשנייה מקיפה את גופו. עוד תיאר כי הנאשם ניסה להשתחרר מאחיזתו, והעיף את משקפיו, אך הוא הוציאו מהחדר, והדף אותו תוך שאמר לו "פה לא מרימים ידיים תצא החוצה ואל תבוא לפה יותר". בשלב זה הגיעה המאבטחת ואילו יניב עלה לקומה השנייה על מנת לעדכן את המנהל. בחקירה הנגדית עמד יניב על טענתו שלא חנק את הנאשם, אלא תפס אותו בחיבוק.

ב. העד מאזן העיד אף הוא על התנהגות הנאשם, וציין כי נכנס כעוס ועצבני ודיבר "לא יפה". לפי עדותו, לאחר שקרא יניב למאבטחת, הבחין כי הנאשם מתקרב ליניב, לכן שאל אותו מדוע הוא מתנהג כך, והנאשם השיב "תסתום את הפה", ונתן לו מכה בצוואר, עם כף יד פתוחה. בשלב זה יניב קם, והנאשם עשה תנועה דומה לעברו, והעיף את משקפיו. יניב חיבק את הנאשם על מנת שלא ישתולל, ואז הגיעה המאבטחת. מאזן תיאר את אופן עבודתו מול פונים במצוקה, היכרותו עם מצבים שכאלה, וניסיונותיו להרגיע את הנאשם. לדבריו, חש מושפל מול הנאשם, אך התאפק ואף הציע לנאשם מים, מתוך גישתו המקצועית.

ג. אני ערה לכך שקיים פער מסוים בין עדות יניב לעדות מאזן בעניין סדר התרחשות הדברים, בכך שיניב תיאר כי הנאשם העיף את משקפיו רק לאחר שתקף את מאזן, בעודו מחבק אותו, ואילו מאזן העיד כי הדבר אירע עוד בטרם הוא עצמו קם לעבר הנאשם. ואולם, לדעתי, הפער נובע מחלוקת הזמן מאז האירוע. התרשמתי כי כל אחד מן העדים מסר אמת, כמיטב זכרונו.

ד. העדה מרסל תמכה בעדויות האחרות, בכך שהעידה כי הנאשם היה במצב לא רגוע, והיא הכינה לו קפה על מנת להרגיעו. כמו כן, העידה כי נקראה לחדרו של יניב, וליוותה את הנאשם החוצה, מה שתומך בעדותו של יניב.

ה. מול עדויות התביעה עומדת גרסת הנאשם לבדה, ולפיה סירב יניב לטפל בבקשתו, ונהג כלפיו באופן מזלזל. לטענתו, אמר ליניב "תסתכל מה יש לך בראש", ואז מאזן שאל אותו "למה אתה מדבר ככה" ומשלב זה, אינו זוכר, אך תקפו אותו וחנקו אותו. עוד טען כי בעת היותם בתחנת המשטרה הציע השוטר "אתם יכולים להסתדר", ובעקבות זאת, הוא והמתלוננים חתמו על ביטול התלונה. עדות זו מעוררת קשיים רבים.

ראשית, הנאשם העיד כי אינו זוכר את כל ההתרחשות, ויש בכך כדי להקשות על קבלת טענותיו. בהקשר זה יש להזכיר כי השוטר יוגב מחבוש שהוזעק למקום רשם בדו"ח הפעולה ת/4 כי התרשם שהנאשם שיכור, ואף הנאשם עצמו העיד כי באותה התקופה נהג לשתות אלכוהול, וייתכן ששתה גם עובר לאירוע. לא למותר לציין כי מאזן העיד שראה את הנאשם בבוקרו של יום האירוע ברחוב, עם בקבוק בירה בידו.

שנית, הנאשם טוען לאורך כל החקירה ואף בעדותו, כי יניב ומאזן נהגו כלפיו באלימות, והיכו אותו באגרופים וחניקה, אך לא הראה כל חבלות משמעותיות, למעט שריטה קטנה בכף ידו.

שלישית, אם אמנם שני המתלוננים תקפו אותו כטענתו, לא ברור מדוע בחר להישאר במשרד, וסירב לצאת, עד שהיה

צורך להזמין את המאבטחת ולהזעיק את המשטרה על מנת להוציאו.

רביעית, לא נמצא ביסוס לטענת הנאשם לפיה כל הצדדים לאירוע "חתמו" על ביטול התלונה. מעדות הנאשם התקבל הרושם שטענה בהבנת ההליך של עימות בינו לבין כל אחד מן המתלוננים, שעליו חתם, ובו חזר כל אחד מן המעורבים על גרסתו כפי שפורטה לעיל.

שוכנעתי כי אמנם הנאשם הגיע ללשכת הרווחה ביום האירוע, מתוך מצוקתו, במטרה לקבל טיפול. עם זאת, התנהגותו בעת שהותו שם, לקתה בתוקפנות ואף באלימות כלפי מאזן. מכל הטעמים שמניתי לעיל, אני מעדיפה את עדויות התביעה, אשר יש בהן כדי לבסס את האישום מעבר לכל ספק סביר.

אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה שבכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ח, 11 יוני 2018, במעמד הצדדים